

[Aksel Larsen.]

blive uberørt, naar alvorlige Begivenheder kommer.

Hvad angaar Eksemplet fra 1914, saa er dette netop efter min Mening et Eksempel paa den Udenrigspolitik, man ikke skal føre. Jeg erkender, at den var historisk betinget af hele den foregaaende Udvikling, der indledes med Kaptajn Lützens Samtaler i Berlin, men ikke desto mindre er den et Eksempel paa den Udenrigspolitik, der maa være fordærvelig. Den Politik, der angiveligt holdt Danmark uden for Kri-gen i 1914, var en stadig Række Indrøm-melser over for den ene af de krigsførende Parter, og det skyldtes kun den anden krigs-førende Parts forkerte Vurdering af Situa-tionen, at disse Indrømmelser ikke bevirkede, at Danmark blev Krigsskueplads. Man skal lade være med at tro, at man ved at fortsætte en saadan Indrømmelsespoli-tik, en Politik, hvorved man Gang paa Gang underordner sig og ydmyger sig, ska-ber nogen Sikkerhed for Danmark. Det forholder sig, som jeg sagde, at en Forsvars-politik og Udenrigspolitik maa føres paa den samme Linie, men Regeringens Uden-rigspolitik har vi ikke fundet tilfredsstillende, vi har fundet den stridende mod det For-maal, man har angivet at ville opnaa. Ogsaa derfor maa vi undlade at understøtte den foreslaaede Bevillings Gennemførelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen erklærede, at han, siden han udtalte sig den 7. Maj 1935, havde lært en Del, men jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem ogsaa er indstillet paa at lære i Fremtiden — det var han i hvert Fald ikke dengang. Jeg læste ikke alt, hvad det ærede Medlem sagde dengang, men jeg maa maaske have Lov til at citere en Ubetydelighed mere fra Sp. 5784:

„Danmark tilhører ikke Arbejderklassen, men det tilhører Overklassen. Det er Danmarks Arbejderklasses Op-gave at sætte sig i Besiddelse af sit Land, men indtil det sker, er Landet Overklas-sens og skal derfor ikke regne med Ar-bejderklassens Forsvarsvilje.“

Men det ærede Medlem har agiteret paa dette og vundet Proselytter paa dette og nu vil løbe fra det eller hvordan? Her er ingen Modifikation: „indtil det sker“. Jeg opfordrer igen det ærede Medlem til ikke at glemme, hvad han har lovet: Optryk af Talen i Dag og Talen dengang, stillet op

ved Siden af hinanden i „Arbejderbladet“, og helst paa Forsiden.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det er mig efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte, vedbli-vende ikke muligt at afgøre, om det ærede Medlem er enig i, at den Udenrigspolitik, Danmark maa føre, først og fremmest maa have Præget af en upartisk Holdning over for de Magtgrupperinger, der findes. (*Aksel Larsen:* Jo, netop!). Ja, det glæder mig, for saa slutter det ærede Medlem sig til den Udenrigspolitik, der nu føres, og som har Tilslutning fra alle andre Sider — saa vidt jeg da har forstaaet — her i Salen. Det ærede Medlem siger saa, at den føres paa en saadan Maade, at man finder sig i Indrømmelser og Ydmygelser. Jeg har tit hørt den Paastand udkastet snart i den ene Ud-talelse og snart i den anden i forskellige Kredse, men jeg har indtil dette Øjeblik aldrig hørt noget Eksempel paa, hverken at vi har udsat os for saadanne Indrøm-melser og Ydmygelser, eller at nogen har forsøgt at tildele os saadanne.

Politikken i 1914 var nødvendigt be-stemt af de geografiske Forhold, som Dan-mark lever under. Den gennemførtes paa en saadan Maade, at der skabtes fuld Tillid til Danmarks Upartiskhed i begge de kæm-pende Lejre, og dette var af den allerstørste Værdi for hele Danmarks Stilling i de føl-gende Aar.

Fra to ærede Talere, det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, er der fremsat Udtalelser, som vist kan sammenfattes i det Ord, det ærede Medlem Hr. Brorsen anvendte: at man burde opretholde Solidaritetsfølelsen mellem de nordiske Lande. Deri er jeg for min Del selvfølgelig fuldt ud enig, men jeg ser ikke, at denne Solidaritetsfølelse med-fører, at man indretter sit Militærvæsen paa ensartet Grundlag. Hvert Lands Mil-itærvæsen maa være af forskellig Karakter; det hænger sammen med den meget store Forskel i de geografiske Vilkaar, hvorunder de nordiske Lande lever. I Øjeblikket ligner dansk og norsk Militærvæsen hinanden mest, og svensk og finsk ligner hinanden mest. Det er tillige saadan, at i det væsentlige har man i de senere Aar ved Tilrettelæggelsen af en Militærordning paa det i hvert Land givne Grundlag fulgt de samme Linier; det gælder ogsaa det Forslag, som nu foreligger her, og det Forslag, som for faa Dage siden blev vedtaget i Norge. Men Hovedsagen er vel under denne Diskussion at faa fast-slaaet, at vi er enige om en Politik, der